

Johann Quistorp

**Programma Rectoris Johannis Quistorpii, S.S. Theol. D. Pastoris ac Professoris
... Academia Rostochiensi, Quo Ad Exequias Quas Iuveni Bartholomeo Iusto, Civi
& Mercatori huius Reipubl. non postremo Vidua Relicta Et Moestissima Hodie
prima hora paratas cupit. Omnes Omnium Ordinum Cives Academicos
peramanter invitat : P. P. die 10. Martii Anno M. DC. LIV.**

Rostochi[i]: Kilius, 1654

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771007264>

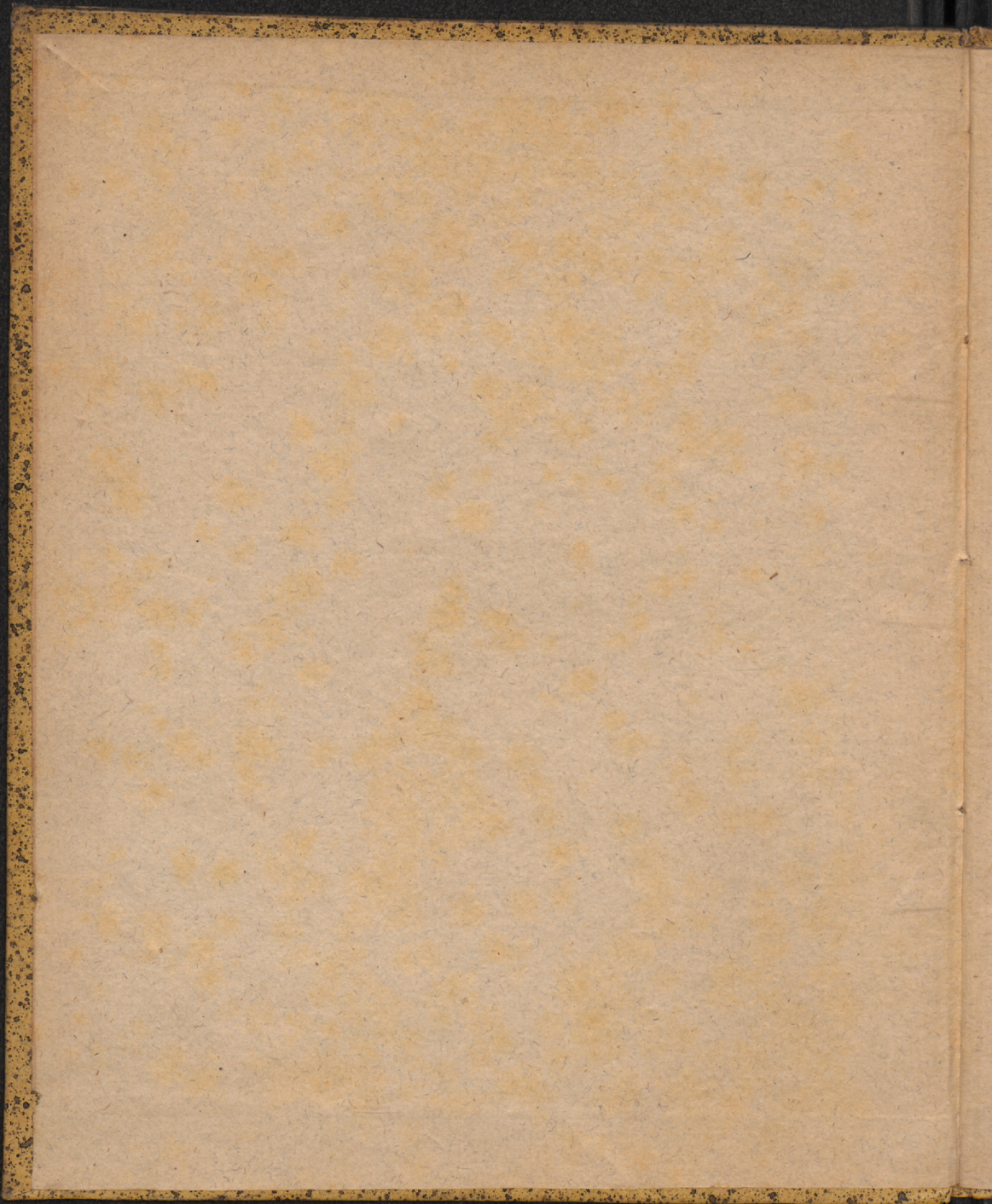
Druck Freier Zugang

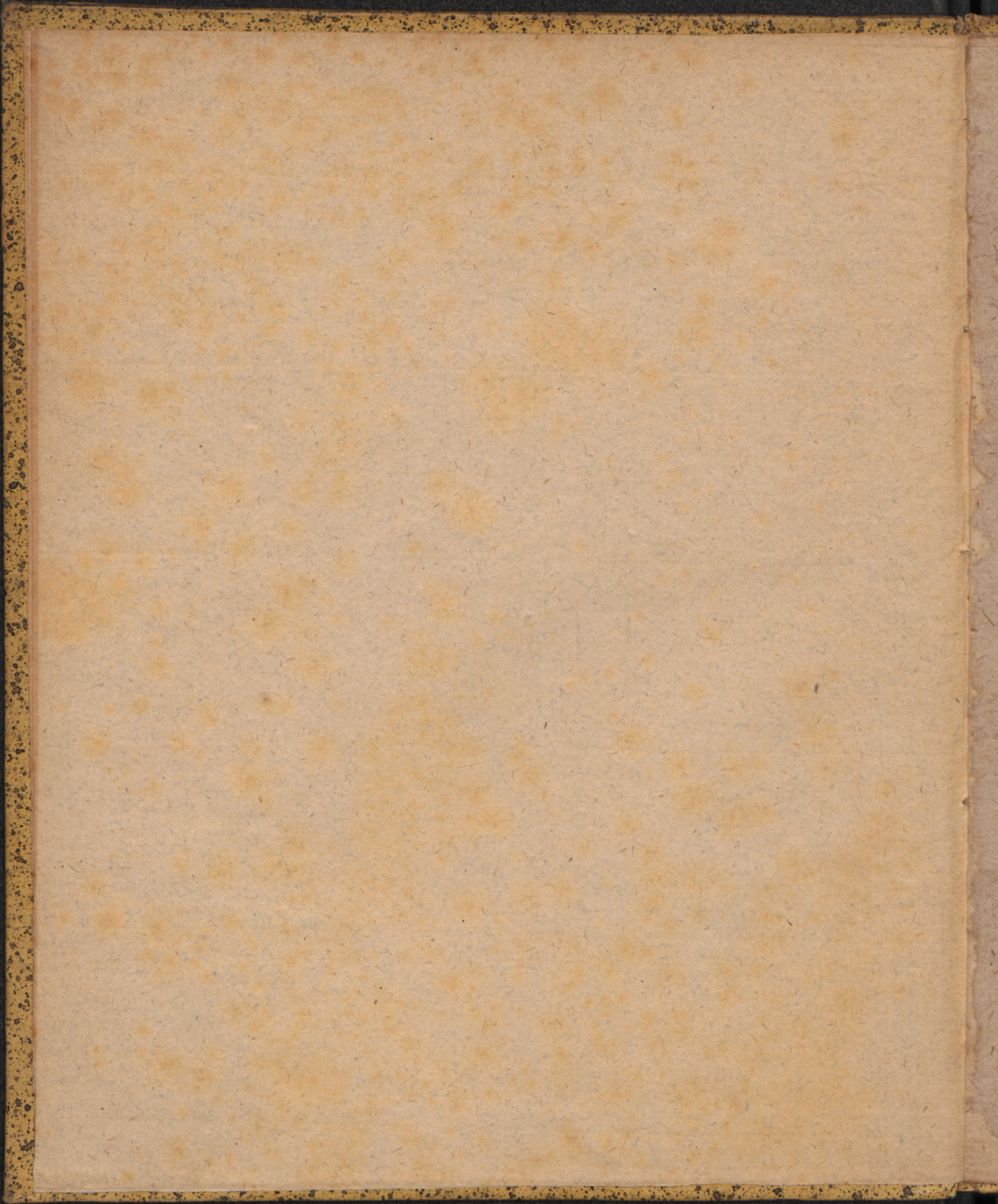

Qvistorp, J.,
in B. Justus.

Rost. 1654.

59.

PROGRAMMA
RECTORIS
JOHANNIS QVISTORPII,
S.S. Th. D. Pastoris ac Professoris,
in Ecclesiâ & Academia
Rostochiensi,

Quo
Ad Exequias
Quas

Honestissimo & Integerrimo Viro
Juveni

**BARTHOLOMEO
JUSTO,**

Civi & Mercatori hujus Rei-
publ. non postremo

VIDUA RELICTA ET MOESTISSIMA
Hodie primâ horâ paratas cupit,

OMNES OMNIUM ORDINUM CIVES ACADEMICOS
peramanter invitat

P.P. die 10. Martii Anno M. DC. LIV.

ROSTOCHI,
Typis NICOLAI KILL, Academi. Typogr.

GREGORIUS;

In hom. Sint lumbi vestri Ec. Luc. 12.

Venturæ mortis tempus igno-
ramus, & post mortem operari non
possumus; superest, ut antè mortem
tempora indulta rapiamus; sic enim sic,
mors ipsa, cum venerit, vincetur,
si priusquam veniat semper
timeatur;

RECTOR
JOHANNES QUISTORPIUS,
S.S. Th. D. Prof. & Past. in Eccles.
& Acad. Rostochiensis.

Errissimum est, & quotidiana fermè nobis demonstrat experientia, Quod quilibet mortali- um, quolibet fermè vitæ suæ puncto, ad mortē va- dit; vadit vel quovis ictu cæ- culi, ad locum obscurum, & periculosum. Nihilominus tamen rarissi- mus est, qui tempestivè iter hoc planè inevitabile præmediterur, qui semet optimè, ad *calcandam hanc semel viam lethi* præparet, ac disponat. Ve- reor sanè nè hac in re, hostis humani generis in- fensissimus, oculos illis occludat, quominus rem tam formidabilem, quam declinare nequa- quam valent, piâ meditatione præveniant. Quid enim? nonnè, si quis ad locum supplicii sibi destinatum duci deberet? nonnè inquam, seriâ cogitatione, & quidem cum metu ac tre- more, locum eundem revolveret? At homo mi- ferrimus, qui quolibet momento ad mortem,

tanquam ad certissimum supplicium, naturæ humanæ, in peccatum prolapsæ, à DEO æquissimo indictum non tam ducitur, quam invitus plerumq; trahitur; homo inquam miserrimus, adeò improvidus vivit, ut nullâ præviâ cogitatione & præparatione, iter, ad hocce supplicium, certissime, quamvis incertâ horâ luendum aggrediatur; quamvis benè noverit, jam pridem, ad hocce supplicium semet condemnatum esse; quamvis optimè sciat jam pridem promulgatam esse, contra se, mortis sententiam; quamvis quotidie experiatur, Vitam nostram, nihil aliud esse, quam certissimam & continuâ, ad locum supplicii hujus viam. O insaniam taliû hominum prorsus deplorandam! qui nullam fermè hujusce supplicii suscipiunt cogitationem; Dic enim quæso, num illi qui in carcere constituti, paulò post, educendos se ad mortem sciunt, curam aliquam corporis sui aut mundi hujus gerunt? Et si id facerent, non illos enormiter insanire diceret? Quid jam de hominib⁹ plerisq; dicam? quantâ ipsis jure merito adscribam vesaniam, qui cû sint edocti brevi tempore semet, è carcere vitæ hujus, ad mortis supplicium educendos, celerrimè se ipsos ad sepulchrum efferendos; attamen, nè momentum, hujus sui exitii cogitationibus impendunt;

dunt; attamen, tam securè, tam temerè, quasi nunquam, aut nimis serò, supplicium commune luituri, vivunt. O stultissimi! ò lachrymis non satis deplorandi mortales! qui hodiè nutritis carnem, quam cras vermes rodere incipient; qui hodiè bona mundi hujus, tantâ sollicitudine quæritis, quæ cras in fumum planè, vel alienas abibunt manus. qui deniq; tam superbè corpus exornatis, crastinâ luce, in cinerem redigendum. Verum à tali tantaque dementiâ procul erat, ò *marcelinus* noster, Præstantissimus & honestissimus Vir Juvenis; BARTHOLOMEUS JUSTUS, qui honestè, pieq; licet non diu, vivens, mortem præ oculis semper habuit, continuâq; vitæ integritate, semet, ad quotidie ac feliciter mortalitatem deponendam, disposuit. Natus verò ille erat, ANNO M. DC. XXIII. die 16. Maj, in Hamburgensi Urbe, Honestissimis & Integerrimis Parentibus. Patre videlicet CHRISTOPHORO JUSTO, Mercatore Hamburgensi eximio; Viro virtutibus magnis conspicuo. Matre autem; Fœminâ probissimâ ac laudatissimâ Ilsebe Tieden. Quamprimum verò, per lavacrum regenerationis, fidelibus CHRISTI membris insertus; & ab Optimis piisq; parentibus prænominatis, in timore DEI, cæterisq; vir-

rutibus Christianis, diligentissimè postmodum
fuisse educatus. Tandem ANNO M. DC.
XXXVIII. die 4. Octobris, ab illis ipsis, Stock-
holmiam ablegatus, ibidem fidelissima, & hone-
stissima, ad Annum M. DC. XXXVI. diemq;
decimam Maji, mercatoria præstitit obsequia,
(quemadmodum luculenta Testimonia, cum
ipsius defuncti laude declarant) Circâ decursum
ejusdem Mensis Maii, à dilectissimis suis paren-
tibus; domum revocatus; ab ipsis denuò, in Hol-
landiam, Galliam profectus, ibidemq; ad An-
num M. DC. XXXVII. commoratus, & tan-
dem, non mediocri prudentiâ ac experienciâ im-
butus, in patriam reversus fuit. Nobil. DN. JO-
HANNI Sibrandt / sua & fermè quadriennii,
addixit officia, talemq; se in ipsis, quoad præci-
puè timorem DEI, pietatem, candorem, æquita-
tem præstitit, ut totius fermè Civitatis laudem
& amorem fuerit adeptus, Anno M. DC. LIII. die
2. Januarii, Dei benedictionem, in suâ mercatu-
râ sentiens, elegit sibi individuum thori conjuga-
lis sociam, Virginem tunc lectissimam, & castissi-
mam; nunc verò Viduam, nimis citò derelictam,
atq; mœstissimam, CATHARINAM Boltzen/
piè defuncti Dn. JOHANNIS Boltzen / Senato-
ris quondam hujus Reipublicæ meritissimi fi-
liam dilectissimam; cum illaq; die 26. Aprilis
Anni

Anni præterlapsi, ritu Christiano, nuptias celebravit. Cū
quā, mirā animi jucunditate, summā concordia, quan-
quam per breve tempus vixit; vixissetq; ulterius, &
non absq; majori svavioriq; conjugalis thalami fructu;
nisi eum Divina voluntas, tam citò, è rebus hisce mor-
talium migrare decrevisset. Qui, cum præteriti Men-
sis Februarii die 28. hocce Anno, M. DC. LIV. labefa-
ctari suam sanitatem sensisset, viresq; corporis sui, ma-
gis ac magis debilitari animadvertisset. Inprimis Sal-
vatoris & Redemptoris CHRISTI JESU opem im-
ploravit: Postmodum, Medicorū quoq; auxilia, qui fide-
lissimè, suo pro viribus, defuncti sunt artis officio, non
neglexit, ac intus exteriusq; remedia adhibuit. Quæ
cum expugnare infirmitatem nō potuissent; & ipse, insta-
re sibi ultimum vitæ terminum præfagisset, totum se,
prorsus, Divinæ devovit providentiæ; in illā unicā,
suas spes defixit; illi soli, hancce suam caducam vitam
commendavit; ne verò, absq; salutari viatico, viam
mortis sibi imminentis ingrederetur; sumsit illud, die
6. Martii; sumpsit inquam, preciosissimum corpus &
sanguinem CHRISTI JESU, illiusq; dulcedine,
non satis vel Angelorum facundiā deprædicandā, ante-
quam ex hac abiret mortalitate, animam suam refecit
atq; recreavit; & quidem, piò ac Ecclesiastico ministerio,
Viri plurimum Reverendi, Excellentissimi, Clarissimi,
Dn. CASPARIS MAURITII, SS. Th. D. Profes-
soris celeberrimi, designati Superintendentis gravissi-
mi, Amici & Collegæ, ut honoratissimi, ita dilectissimi.
Ad extremū, in fide Salvatoris firmissimā; post durio-
res insultus, in sanctissimā DEI invocatione, nocte diem
Martis subsequente, inter. 12. & 1. expiravit; illiq; spiri-
tum

tum suum restituit; à quò eundem ante triginta annos
& unum, acceperat. Fateor, non modicum Viduæ
mœstissimæ, cæterisq; amicis, piè defunctus hic, lu-
ctum mœroremq; reliquit, qui tam præmaturè, qui præ-
ter spem fortè & opinionera, tam citò è rebus humanis
excesit, mundoq; valedixit: Verum frena injiciat lu-
ctui Vidua mœstissima, Divinumq; fatius placitum,
absq; quo dilectissimo marito mors obtingere non po-
tuit, veneretur; illoq; suam orbitatem consoletur. Tem-
perent mœrori alii amici, Certèq; credant; piè, licet
tam in tempestivè mortuam, **BARTHOLOMEUM**
JUSTUM, è miserâ servitute peccati, assertum esse, ju-
stis vindiciis, in libertatem filiorum DEI; ex lugenti
hoc campo, ad sempiternam felicitatem, ex mortalita-
tis carcere, ad vitam æternam & infinitam commigrasse.
Qui, cum hodiè, horâ primâ pomeridianâ, quoad uni-
cum corpus, terræ mandari debeat; in quâ extremam
carnis humanæ resurrectionem præstolabitur. Vos jam
Omnes & Singuli Cives Academiæ, (amicè & amanter
invito,) ultimum hoc Christiani animi officium ipsi
exhibete, eundemq; ad locum, requiei ejus destinatum,
frequentes deducite. Facite id lubenter, quod, ut Vo-
bis alii suo tempore, à Divinâ providentiâ determina-
to faciant, animitus expetitis. Et inter eundem, propri-
am mortis horam incertissimam cogitate; cogitate seriò,
Neminem mortalium esse, (ut quidam sapiens scripsit) qui sci-
at. An sit victurus crastinam diem futuram? Cur sus enim fortu-
na incertus est quò evadat. Neq; disci potest, nec arte ullâ de-
prehenditur. Publicat. Rostochii, sub Sigillo Aca-
demiæ, die 10. Martii, A. D. 1654.

Conventus fiet hora primâ in Aede Sacrà

Marians

1654

